

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 113

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zabravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Zamah mladosti

Vrijedno se radi. Nema šta. Zemlja pršti. I kamen. Sve po redu vožnje i po velikim zamislama. Drugi kolosijek omladinske pruge izrašta svakim danom, a izrastaju i udarnici. Omladinci i omladinke. Gradi se čovjek. Rame uz rame, drug do druga. U stroju mladosti...

ПИОНИРИ НА ИЗГРАДЊИ ПРУГЕ

Непосредно самоуправљање

Ништа се међу бригадистима не догађа изван самоуправних токова, о свему се договара и одлуке доносе већином гласова. Отуда и бригадисти — пионери имају прилику да се упознају са самоуправљањем на најнепосреднији начин

IZ OMLADINSKOG NASELJA ZAVIDOVIĆI

Vazduhoplovci postavili novi rekord

ZAVIDOVIĆI, JULA — Mjesec dana je prošlo kako su vojnici Prve makedonske brigade postavili, sada već stari, rekord omladinske radne akcije «Šamac — Sarajevo 78». Njihov najbolji rezultat na trasi drugog kolosijeka pruge od Doboja do Zenice, prekjuche su brigadiri ORB «Viktor Bubanj» premašili za devet odsto. Oni su dnevnu normu ispunili sa 507,47 odsto.

Još kad su došli u naselje Zavidovići, njihov komandant je rekao:

— Jurišaćemo da oborimo rekord akcije. I uspjeli su u tome. Za stotinu minuta su, njih osamdeset, istovarili i isplanirali 234 kubika tucanika. Mladost omladine je ponovo dokazala da njenoj snazi i elanu nema granica.

Ono što su juče omladinci Vazduhoplovne brigade «Viktor Bubanj» uradili, graniči se sa nevjerovatnim. Rezultati govore da je svaki omladinac radio za petoricu.

Rezultat je nevjerovatan, ali samo za one koji ne prisustvuju svakodnevnom slavlju na trasi. Sutra će, možda, neka druga brigada nadmašiti ovaj rezultat. Tada će ponovo biti slavlje. Radovaće se svi, kao što su se preksinoć radovale sve brigade u Zavidovićima. Radovaće se sigurno i brigadiri «Viktora Bubnja» jer će znati da i drugi mogu svojoj pruzi dati isto što i oni, isto što već četvrti mjesec daju brigade iz cijele Jugoslavije.

M. DIZDAR

ДОБОЈ, ЈУЛА — Управо овдје, на радној акцији својеврсној ковачници другарства и братства и једицтва, већина од 29 пионира из свих бригада добојског насеља ће се, можда први пут у пракси, сусрести са појмом — самоуправљање.

Тај осјетљиви и важан корак у животу они доживљавају далеко од папирних формулација, сухопарних објашњавања, која су још увијек недокучива њиховом узрасту. Доживљавају га свакодневно, у окупљању, разговору, играма, на траси.

— Самоуправљање — то је када се ми договарамо.

— Самоуправљање — то је када сам сам одлучио да кренем и када сам дошао на радну акцију.

Ето то су њихове дефиниције самоуправљања.

С почетка јула када смо се први пут окупили договорили смо се о томе шта и како ћемо радити у току ових тридесетак дана. Окупљамо се два пута недјељно да разговарамо о свим питањима и проблемима што се тиче нас пионира. Разговарамо о лику пионира, о радној акцији, њеном значају и садржају, о пионирима на радној акцији. Али ми смо у ствари увијек ту негдје заједно, са осталим бригадистима или издвојени, у игри, забави, спорту.

Тако нам прича Љиљана Јоксимић, пионирски инструктор и прије и послје свега пионир. И каже:

— Кад гласамо да бисмо озваничили своју одлуку то дизање руку никад није формалност већ иза тога стоји став једног пионира, једног човјека, који се ствара, учи, расте.

Једна рука је већ на првом састанку, када је међу пионирима боравио и командант насеља Неџиб Османовић и када се расправљало о лику бригадисте, подигнута послје питања: «Да ли је неко против?» Пионир је своје неслагање објаснио обраћајући се команданту:

— Ја сам против али ви сте искуснији... Ако ми погрјешимо, ви нас можете исправити.

Те су ријечи заиста потврдиле да се иза гласања и подигнутих или спуштених руку налази размишљање или мишљење, готов став будућег самоуправљача.

Па, пионери — успјешно самоуправљање.

Ж. М.

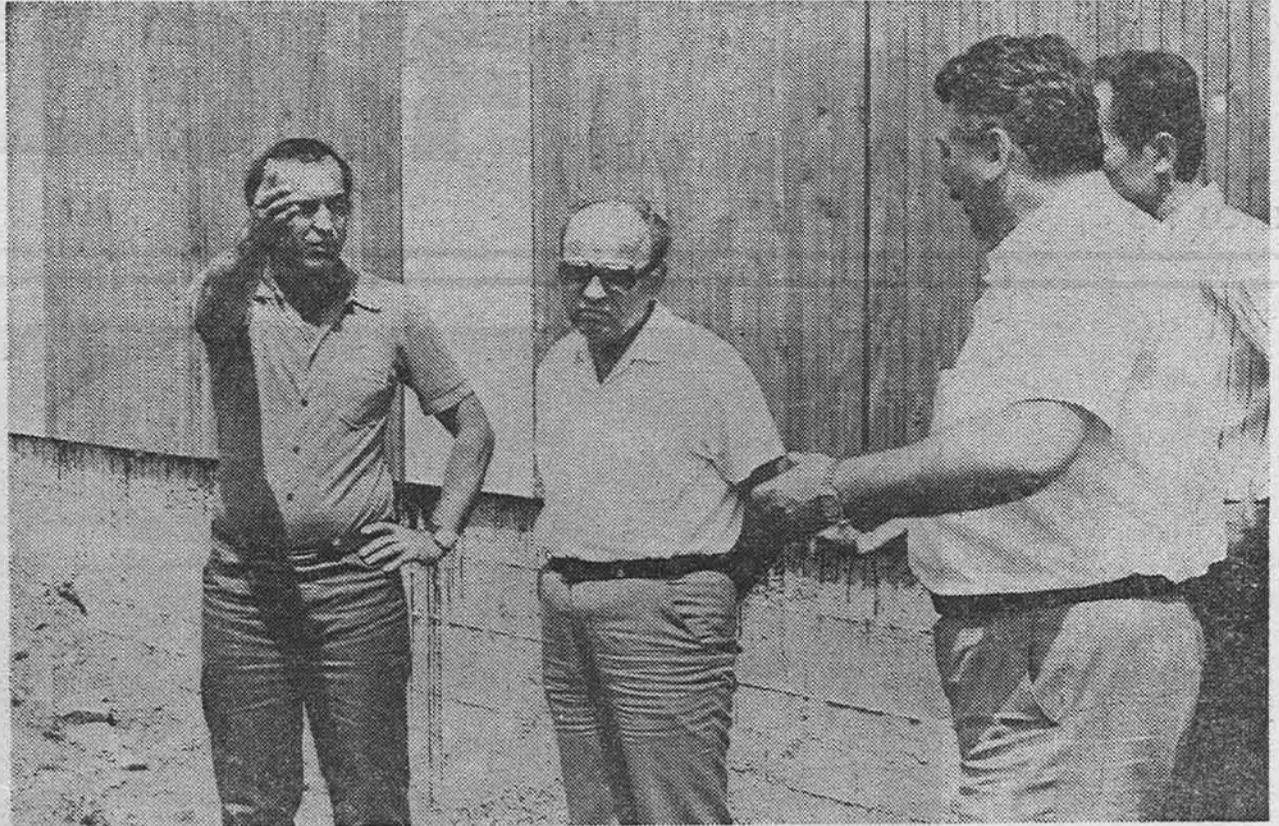
Raport sa stupske
petlje

Dobra saradnja brigadista i radnika

Već od prvog radnog dana druge smjene ORA »Sarajevo 78«, više od sto brigadista pomaže radnicima Niskogradnje OOUR-a »Put« na realizaciji obimnih i tehnički složenih poslova na saobraćajnom čvoru stupske petlje. Istina, specifični poslovi ne dozvoljavaju poslenicima ORB, da se angažuju na svakom mjestu ovog velikog radilišta. Ali zato vrijedne ruke brigadiru, ako ne mogu uraditi ivičnjak ili izolirati glavnu ploču na mostu petlje, vrlo dobro znaju i hoće očistiti teren od suvišnih otpadaka i pripremiti ga za betoniranje ili asfaltiranje. Snaga i volja mladosti sa lakoćom valja drvene grede, teže od sto kilograma, koje su eto u završnim radovima postale suvišne pa ih treba ukloniti, iako su u ranijoj fazi gradnje dobro poslužile kao potporni zidovi — nosači.

Čast da se svojim radom iskažu i ovdje, imali su i brigadisti ORB »Bratstvo i jedinstvo« iz Bačkog Petrovca. Tog dana je 49 poslenika ove brigade dalo puni doprinos radovima na ovom objektu, ugradili su dio svoje mladosti u njega. Koliko li su samo kolica betona prevezle očvrstule ruke mladića, koliko su žuljevima obilježene ruke prebacile zemlje, ne znamo. Uostalom to nije ni važno, važniji je značaj njihovog rada ne samo ovdje na stupskoj petlji nego i na svim drugim gradilištima oko Sarajeva.

Š. Š.

ДЕЖУРНА КАМЕРА

Комшијски договор

НЕМИЛА, ЈУЛА — Насеље омладинских радних бригада у Немилу налази се на подручју зеничке општине, а између насеља и Зенице, бригадиста и Зеничана, веома је чврста, присна и свакодневна сарадња.

То се огледа у много чему и потврђује из дана у дан. Готово свакодневно групе бригадиста скокну до Зенице, у организовану посјету некој организацији удруженог рада, а и Зеничани походе омладинско насеље.

На нашој слици командант насеља Здравко Сиврић у разговору са секретаром ОК СК Зеница Фрањом Шантићем и председником СО Зеница Николом Мирковићем. Управо су се договорили о изградњи додатних објеката у насељу. Тако ће бригадисти добити још функционалније услове за живот и рад, а кад бригада оду — Омладинско насеље остаје Зеници. Многобројни објекти са површином од 2.500 квадратних метара под кровом и још двоструко толико непокривеном површином остаће Зеници, као рекреационо-спортски центар и као још један од лијепих спомена на дане када су бригадисти — тридесет и једну годину касније — поново градили пругу Шамац — Сарајево...

И. Т.

SUSRETI

Jugoslavija u brigadi

Prvi put je organizovana savezna omladinska radna brigada Crvenog krsta Jugoslavije, okupilo se njih četrdeset, iz svake republike i pokrajine po petoro, i došli su na SORA »Šamac — Sarajevo 78«.

— Prvi put su se sreli u Zenici 3. jula, kada je konstituisana brigada. Odmah su ostvareni bliski kontakti i nađen zajednički jezik. Eto, djevojka iz Pančeva izgubila bon za ručak, a mladić iz Skoplja ustupio joj svoj bon. U svakom trenutku, i prije svega, potvrđuje se zajedništvo.

Svanimir Đokić, komandant
brigade Crvenog krsta

To su riječi komandanta ORB »Dr Simo Milošević« Jugoslovenskog crvenog krsta Svanimira Đokića, udarnika sa »Save 77«, kojem je — kaže posebna čast da ovdje, na SORA »Šamac — Sarajevo 78«, predvodi brigadu, koja je zanimljiva i po tome što jedan njen dio radi kod naselja Nemila, drugi kod Doboja.

— Mi smo došli da gradimo ono pored pruge, da obezbijemo

hidijenu u naselju, selu Kovanići (kod Nemile) i Ševarlija (kod Doboja). Brigada je mahom sastavljena od mladih medicinara, učenika završnih razreda ili tek diplomiranih, pa oni ovdje, dokazujući svoju stručnost, obavljaju i ferijalnu praksu. Ali, želja naših brigadista je da rade i direktno na trasi, na izgradnji pruge. Dio brigade, ovaj iz Nemile, već je izišao na trasu, sad — kad smo završili svoj posao — radimo ono što i svi ostali brigadisti — kaže komandant Đokić.

To je, u stvari, izrečeno skromno, ali je riječ o jednom malom podvigu medicinara koji su prionuli i završili svoj dio posla, pa je njihov rad na trasi, u neku ruku, rad preko norme. Ali, sve je to ovdje sasvim normalno, pa i u ovoj brigadi čiji brigadisti govore svim našim jezicima, dijalektima i narječjima, a za sve imaju jedan jezik — zajedništvo...

I. T.

ORA »Niš 78«

Veliki doprinos uređenju grada

NIŠ, 23. JULA (TANJUG) — Mladi iz svih krajeva Jugoslavije, učesnici savezne omladinske radne akcije »Niš 78«, koja se održava deveti put i spada u najstarije akcije u zemlji, daju izvanredno veliki doprinos uređenju Niša. Sada je u toku druga smjena, a svi učesnici, njih oko 550, svojski rade. Vrijednost radova mladih u sve tri smjene procjenjuje se na oko 11,5 miliona dinara. Brigadisti će ostvariti više od 250 hiljada norma časova.

Mladi iz Beograda, Čapljine, Sarajeva, Imotskog, Kanjiže, Negotina na Vardaru, Koceljeva, Lebane i Topole rade na uređenju korita Nišave, zaobilaznom putu Komren—Prosek i raznim komunalnim objektima u gradu. Veoma je razvijen i društveno-politički život u naselju »Ivo Lola Ribar«. Brigade ostvaruju sopstvene programe društvenih i kulturno-zabavnih aktivnosti, ocjenjujući sami ovu svoju djelatnost.

Brigadirski oglasi

◆ Izgubio sam volju za rad. Molim poštenog nalazača da mi je ne vrati. Za nagradu poklanjam pet radnih sati na trasi.

—0—

◆ Onome ko me zamijeni na trasi poklanjam svaki drugi ručak, pasulj ili nešto slično.

—0—

◆ Iznajmljujemo pripitomljenog komandanta sa dobro dresiranim štabom, komplet sa kavezom, svaki dan bez kiše od 6 do 14 sati.

—0—

◆ Mijenjamo svoju dobro stojeću baraku u centru naselja za sličnu na periferiji, poželjni sportski tereni, bazen i centralno grijanje.

Iz biltena ORB »Orjenki bataljon«

Svakodnevno na akciju dolaze brigadisti iz ranijih smjena

Pruga - životna diploma

Ovakva radna akcija je i velika škola u kojoj svaki omladinac treba da diplomira ♦ Dani provedeni na pruži ostaju nezaboravni ♦ Priča o jednoj brigadi čiji brigadisti nisu mogli izdržati, pa su ponovo, na jedan dan, došli u omladinsko naselje ♦ Takvih je priča koliko i brigada, koliko i brigadista

Ovo je priča za sve brigade i brigadiste svih omladinskih radnih akcija. Priča o njima ili njihova priča. Možda je samo slučaj htio da bude zapisana baš u Nemiloj i o brigadi »Deseti juli« iz Prnjavora. U potpisu ovog zapisa trebalo bi da stoji: Milena Milutin, Reuf Ihtijerović, Dajana Hajek, Zagorka Janković, Krstana Nježić, Mirko Iličković, Ljiljana Cvetlanović, Mirsad Dervić, Ešef Mamšić, Goran Višković, Milisav Popović, jer se dolje potpisani novinar samo trudio da koliko-toliko us-

pješno prenese njihova glasna razmišljanja. Dakle, govore one i oni, učenici, konobari, bravari, studenti, frizeri, brigadisti iz Prnjavora, udarnici iz treće smjene, koji nisu mogli odoljeti da ne dođu opet u Nemilu: — Ja bih htjela, da može, opet na ovu istu akciju. To će vam reći sve moje drugarice i drugovi. Ih, šta je sve bilo. Nikad ljepše u životu. — I dok smo se pripremali na lokalnoj akciji predosjećao sam koliko će biti lijepo. Ali, kad sam to doživio

ovdje, nikad tako nešto, ni slično, nisam doživio. — Nezaboravno, ništa još ne umijem reći. — Sve je bilo naj, naj, naj. Jedva sam čekao da opet dođem. Ova dva i po sata u autobusu, od Prnjavora do Nemile, svi smo prestajali. — Mene sjećanje veže čak i za jednog momka. — Sve u svemu, akcije će se vječno sjećati. Bilo je prelijepo. Tješim se da ću 1979. godine doći ponovo, na sličnu akciju. — Pa, prvi put sam bila na akciji. Još prvih dana počela su prijateljstva. — Na trasi nije bilo lako, ali se već u povratku u naselje zaboravljalo na žuljeve i umor. — Brigadirske večeri bile su stvarno divne. — Ja sam ovdje zavrijedio da budem predložen u članstvo SK. — Bilo je i vesilo. I nekih malih nestašluka, mazanja pastama za zube. — Sve je bilo lijepo dok nije došao dan kad smo morali kućama. Naša brigada je ispratila sve ostale mi ostali zadnji. Bilo je suza, suza.

— Ja sam zaspala u autobusu plačući. — Iako smo završili smjenu — nisam željeli da prekinemo vezu sa naseljem. Jednoglasno smo odlučili da opet dođemo. Evo smo došli večeras, doveli orkestar priredili igranku za četvrtu smjenu. — Dogodine uzimam neplaćeni godišnji odmor i dolazim na akciju. — Sada, ujutro, svako jutro, prije kafe, kupujem »Oslobodjenje« i čitam svu »Omladinsku prugu«, posebno ono što piše o našem naselju, Nemiloj. Jeste, nije sad naša smjena, druge su brigade, ali... — Evo, sva drhtim, od sreće što sam opet ovdje. Znače, ova akcija, ovo doživljeno, sve je to, sve je jedna velika škola u kojoj svaki omladinac treba da diplomira! Eto, toliko. Izrečeno u hipu. Kazivanje brigadista jedne brigade, koji nisu mogli da opet ne dođu, bar na kratko, na istu akciju, u isto naselje. Ista ova i ovakva pjesma ponavlja se iz dana u dan. Svakodnevno dolaze brigadisti iz ranijih smjena. Prevale stotine, pa i više od hiljadu kilometara da malo opet budu ovdje... Isnam TALJIC

UKRATKO IZ ZAVIDOVIĆA

♦ Eksperantisti položili ispit

Od ukupno 38 polaznika esperanto-kursa, njih 32 su prekjuche sa uspjehom završili prvo upoznavanje sa ovim jezikom. Organizovana je pismena provjera znanja na kojoj su članovi esperanto saveza pokazali solidna početna znanja.

Plesna škola u Zavidovićima je takođe završena. Ukupno 92 polaznika su na provjeri znanja pokazali da se i pored napornog rada za 20 časova može naučiti i dobro plesati.

♦ Vikend brigada iz Kiseljaka

ZAVIDOVIĆI, JULA — U posjeti ORB »Ivan Goran Kovačić« iz Kiseljaka prekjuche je stigla vikend-brigada sastavljena od njihovih drugarica i drugova iz radnih organizacija i mjesnih zajednica. Tridesetak mladića i djevojaka stigli su svojim automobilima još prije polaska brigadirskog

Svečanost za Dan ustanka naroda Slovenije

Kulturno-zabavni program u naselju Zavidovići sinoć je bio posvećen Danu ustanka naroda SR Slovenije. ORB »Stefan Kovač Marko« iz Murske Sobote pripremila je program recitacija

i rodoljubivih pjesama kojima su obilježili ovaj važan datum u istoriji svoje republike. Poslije toga je nastupilo KUD iz Mjesne zajednice Mahoje iz okoline Zavidovića sa splotom pjesama i igara iz ovog kraja, sa kojim su nedavno na Festivalu izvorne muzike osvojili prvo mjesto u Tešliću. M. Dr.

voza i priključili se brigadi svoje opštine. Radost zbog prijateljske posjete dala je veliki elan brigadirima »Ivana Gorana Kovačića« pa su ostvarili i lični rekord u ispunjavanju dnevne norme. Bilans zajedničkog rada gostiju i brigadira je prebačena norma za 292 procenta. Inicijativu za organizovanje ove posjete pokrenuli su radne kolege i komšije omladinaca članova brigade.

♦ Dobrovoljni davaoci krvi

Do kasno preksinoć medicinski radnici Instituta za transfuziologiju i transplantaciju Bosne i Hercegovine morali su raditi da bi uzeli krv od svih brigadira koji su željeli da na ovaj način pokažu kolika je njihova solidarnost i koliko su spremni pomoći. Ukupno 178 brigadira je dalo po 300 grama životne tečnosti, a dvanaest ih je odbijeno zbog objektivnih razloga. Ako znamo da se u naselju nalazi oko sedam stotina pedeset brigadira onda je svaki četvrti sinoć dobrovoljno dao krv. Ukupna količina darivane krvi je 53 kilograma i 400 grama. Da kažemo i to da se među brigadirima našao i veći broj onih kojima ovo nije prvo davanje krvi. Šimo Franković je krv do sada dao osamnaest puta, Zlatko Ban dvadeset puta, Slavoljub Zornić takođe osamnaest puta, Stipan Bukvić devetnaest puta i tako dalje. M. Dr.

Uviđen nasmiјani: Mersema i Suad Crnkija

SESTRA I BRAT NA RADNOJ AKCIJI

Догодине петоро Црнкића

HEMILA, JULA — U ORB »Lepa Radić« iz Bosanske Krupе најсимпатичнији пар су сестра и брат Мерсема и Суад Црнкић. Вазда су насмијешени, раздрагани, одушевљени Акцијом. Мерсема: — Све ми се допада, као да се одавно познајемо сви ми из овог лијепог насеља. Суад: — Умор са трасе ишчезава с пјесмом у повратку. Обоје: — Дошли смо због значаја изградње ове пруге, упознавања пријатеља, заједничког живота.

Мерсема и Суад су из Језерског, код Босанске Крупе, оmladinski су активисти у свом селу и добри ђаци — средњошколци у Вихају. Обоје су чланови Савеза комуниста, а оvdje, у бригади она је командир санитетске службе, он замјеник команданта бригаде. Догодине ће, веле, поново на неку оmladinsku радну акцију, али ће повести још три брата: Фикрега, Нихада и Меху! И. Т.

Динко Суљичић, уредник и спикерице Соња Антонијевић и Весна Миличић

РАДИО-МЛАДОСТ ОД ЈУТРА ДО ПОВЕЧЕРЈА

Поени бригадама за припрему програма

Бригадери учествују у креирању програма на непосредан начин — припремајући прилоге који се и посебно вреднују у оквиру друштвених активности

НЕМИЛА, ЈУЛА — Сваког дана, од 4 до 22 сата, најслушанија радио-станица у Омладинском насељу у Немилој је Радио-Младост. То је, у ствари, насељски разглас, чији је програм саставни дио cjелокупног живота свих бригадиста. Уредник Радио-Младости је новинар Радио-Зенице Динко Суљичић. У Немилој је на привременом раду, као сарадник за информисање при Штабу, дошао је овдје почетком априла, отићи ће одавде крајем новембра, а то је: од почетна до краја СОРА »Шамац — Сарајево 78«.

— Трудимо се да програм буде разноврстан, информативан, забаван. Објављујемо дневне информације са трасе и из насеља, успи-

језамо да будемо у току свих музичких новитета, да задовољимо укусе свих бригадиста из свих крајева Југославије, да испунимо сваку њихову жељу. Акцијаши још на један битан начин креирају програм: свака бригада припрема радио-емисије, које се посебно и вреднују у оквиру друштвених активности — каже Суљичић.

Динку Суљичићу у свакој смјени у студију припоману бригадисти. Сада су ту Соња Антонијевић и Весна Миличић, водитељке програма. Веома су сналажљиве, имају добар изговор, симпатичне су, па је штета што Радио-Младост није ТВ-младост.

— Завршила сам са одличним успјехом трећи разред Гимназије

»Хајдар Души« у Ђаковици и овдје дошла са нашом бригадом »Емин Дураку« да упознамо бригадирски живот. Можда би ми се више свидјело да радим на траси, али ми се и овај ненадани посао допао — каже Соња.

— Ја ћу најесен у трећи разред Гимназије »Иво Лола Рибар« у Ваљеву, и ја сам одлична ученица. Моја бригада зове се »Жикица Јовановић Шпанац«, а ја сам дошла да се увјерим како је на акцији. Лијепо је, веома, а посао спикерице толико ми се допао да ћу се у Ваљеву пријавити за спикерицу на Радио-станици — каже и Весна.

И. Т.

Предstavljamo вам бригаду
»Branko Krsmanović«

Paraćinci na devetoj akciji

ŽEPČE, JULA — Paraćinska omladinska radna brigada »Branko Krsmanović« sigurno je jedna od onih sa najvećim brigadirskim i akcijaškim iskustvom na ovogodišnjoj akciji »Šamac—Sarajevo 78«. Za sobom je, od osnutka 1945. godine, ostavila osam omladinskih radnih akcija, republičkog i saveznog značaja. Gradili su Paraćinci prvi kolosijek na akciji »Šamac—Sarajevo 47«, učestvovali u izgradnji pruge Brčko — Banovići, u bogatoj arhivi stoje još zapisana imena akcija »Crni vrh«, »Pančevački rit«, »Juhor«, Auto-put »Bratstvo-jedinstvo«, »Đerdap«, »Niš« i uz njih učešća na mnogobrojnim lokalnim akcijama. Mogu se brigadiri ORB »Branko Krsmanović« pohvaliti sa mnoštvom priznanja, među kojima je i ono prošle godine dobijeno od Republičke zajednice »40 godina sa Titom« i Plaketa Akcije zarađena na izgradnji Niša.

U Žepče su doputovali na ovogodisnju SORA »Šamac—Sarajevo 78« sa 96 brigadira, radnika iz organizacija udruženog rada, poljoprivrednih proizvođača, učenika, studenata, među njima i četiri veterana koji pamte dane na akciji u godini izgradnje prvog kolosijeka pruge, uz koju omladina podiže novu. Paraćinci imaju i veterana među veteranima. Dragoljub Tomić je iz sebe ostavio 27 akcija i ništa manje akcijaških priznanja... Istovremeno, na radnoj akciji je prvi put 73 omladinca u sastavu ove brigade, najmlađi brigadir u žepačkom naselju, desetogodišnji Dejan Stojanović...

Da ih predstavimo: Stojadin Antić, Tomislav Ali, Stojanka Bogdanović, Dragan Cvetković, Zoran Cvetković, Dragan Čupurdija, Stojan Dinić, Dejan Dinić, Milena Đorđević, Milun Đorđević, Živorad Đorđević, Dragomir Đorđević, Slobodan Đorđević, Raško Jablanović, Dragiša Jovanović, Živomir Jovanović, Nenad Jovanović, Živojin Kojić, Ljubomir Krstić, Dragiša Lukić, Ljubiša Lukić, Miodrag Lukić, Rade Marković, Predrag Marković, Milovan Marić, Srba Maksimović, Goran Milić, Dragan Milenković, Dragan Milosavljević, Desanka Milosavljević, Nenad Milivojević, Nebojša Milivojević, Miomir Milenković, Slavoljub Mladenović, Nenad Miljković, Vojin Milošević, Vesna Milošević, Milan Milenković, Miodrag Milosavljević, Rade Miodragović, Novica Miletić, Milan Popović, Zoran Pavlović, Goran Perović, Radmila Perović, Zoran Pekić, Tomislav Petrović, Zoran Radojević, Zoran Rakić, Novica Ristić, Milan Radivojević, Danica Radojković, Slobodanka Radulović, Divna Radulović, Vera Stanišić, Prvoslav Sretenović, Radoslav Smiljanić, Dejan Stojanović, Nenad Stamenković, Aleksandar Stamenković, Miroslav Simić, Dušan Spasić, Slavoljub Savić, Dragan Stojanović, Ljubiša Savić, Miodrag Stanojević, Srblav Stojić, Nebojša Stojić, Miloš Stanjević, Dragana Todorović, Slavoljub Trajković, Milutin Tošić, Nenad Todorović, Dragiša Todorović, Ljiljana Todorović, Biljana Todorović, Radivoje Tinić, Dragoljub Tomić, Borivoje Tasić, Mita Urošević, Bojan Veljković, Marjan Vukovski, Nenad Vučković, Slobodan Vemić, Miodrag Vučković, Petar Vidović, Sladana Vemić, Zoran Vučković, Saša Veljković, Zoran Zdravković, Ivanka Živanović, Slavoljub Živković, Zoran Živković, Vladeta Živanović, Nenad Radojković i Predrag Živanović.

DEŽURNA KAMERA

Karatisti

Ne znamo zašto je tako, tek stoji činjenica da je zanimanje za karate kurs u Omladinskom naselju u Zavidovićima gotovo nevjerovatno.

Više od stotinu mladića i djevojaka svakodnevno na sportskom terenu uči osnovne pokrete ove popularne vještine, a oni će, nakon završenog kursa karatea, dobiti i određena zvanja.

Na našoj fotografiji su polaznici kursa koje obučava njihov instruktor Jugoslav Srndović, no silac smeđeg pojasa, pripadnik Vazduhoplovne ORB »Viktor Bubanj«.

M. Dr.

